Vizsy Ferenc: Gerlepár

Az ég kéklő vászna előtt egy csapat galamb száll. A nyitott ablakból nézem pilinckázó röptüket. A frissen kelt vetésre igyekeznek? Tán a gyümölcsösbe tartanak cseresznyenézőbe? Az még korai! Ám a lassan rózsaszín ruhába öltöző fákon mégis lenne mit nézni. A felkelő nap országában még programokat is szerveznek, hogy együtt csodálják a szirmot bontó szakurát. Maholnap tavasz van, minden szerető szív érzi ezt… A szemközti ágon egy gyémánt gerlepár évődik.

Légy enyém, édes gerlém, kedves tubicám! Epedő szívemet a lábaid elé rakom, közben a legszebb dalt turbékolom neked. Farktollaimból ernyőt formálok, hogy megszűrjék a déli Nap rád leselkedő gyilkos sugarait. Szárnyaimat kitárom, ha szél támadna egy vöröslő hajnalon….

„És még?”

Gyöngyös galambom, drága gerlicém! Ha ölyv támadna rád, vagy ha vércse eredne a nyomodba, én bátran szembe szállnék vele. Csőrömet a hátába vájnám, hogy örök időkre megtanulja, az én királynőmhöz nem érhet el. Ha nem tágítana a beste vad, az életemet is odaadnám érted…

„És még?”

Leszedném az észveszejtő magasságban himbálózó utolsó diót is az ág bogáról. Röptében kapnám el a vaskos legyet, a legszebb pondró is a tied lenne, és még csak hozzá sem kellene érned, mert én feldarabolva tálalnám eléd. Csőrömben hoznék friss vizet a tóról…

„És még?”

Emeletes fészket építenék, mozdulnod sem kellene. Fűszálat oroznék a pamparétről, a fűzfától barkát kunyerálnék. Mienk lenne a legszebb hajlék a földön. Vagy… vagy inkább egy hatszemélyes odút vájok a kamaszos bükkbe, és magam szaggatom bele a pehelytollaimat…

„És még?”

A tojásokon sem kellene naphosszat kotlanod, mert helyetted én tartanám melegen a fészekalját. És tenném mindezt boldogan, csak hogy te kedvedre csalinkázhass a levegőégben. Vigyáznék a lakra, rendet tartanék a ház körül! Sőt, magam takarítanám az egész fészket…

„És még?”

Járnék iskolába! Nyelveket tanulnék, meg ezermesterséget, csak hogy a gyermekeink, és te, édes mátkám, semmiben se szenvedjetek hiányt. Ha szárnyra kapnak majd a kicsinyeink, a volt lakásunkat haszonbérbe adnám a kakukknak, hogy odapottyantsa hibridtojásait…

„És még?”

???

„Na jó! Nem bánom!”